



O'zbekiston adabiyoti va san'ati

ЎЗБЕКИСТОН АДАБИЁТИ ВА САЊАТИ Haftalik gazeta 1956-yil 4-yanvardan chiqa boshlagan e-mail: info@uzas.uz 2015-yil 29-may №22 (4317)

БАХТЛИ МАМЛАКАТНИНГ ГУЛ-ЛОЛАЛАРИ

Мана, ўқув йили тугаб, таътил бошланишига санокли кунлар қолди. Энди болаларимиз уч ой давомида келгуси ўқув йили учун куч тўшлайдилар, дам олиб, ўйнаб-қувнайдилар. Халқимиз фарзандларининг ақлан ва жисмонан соғлом бўлиши, ҳар жиҳатдан баркамол ҳолда вояга етиши Юртбошимиз раҳнамолигида мамлакатимизда соғлом авлод тарбиясига берилаётган эътибор ва ғамхўрликнинг самарасидир.

Мақтаб ўқувчиларининг ёзи таътил даврида ҳушхаво оромгоҳларда мароқли дам олишини намунали ташкил этиш ҳам ана шу эзгу ниятларимиз билан бевосита боғлиқ. Бу борада Ўзбекистон касаба уюшмалари Федерацияси Кенгаши томонидан фарзандларимизнинг ёз мавсуми давомида кўнгилдагидек хордиқ чиқаришлари учун кенг қўламли тадбирлар амалга оширилмоқда. Вазирлар Маҳкамасининг 2012 йил 10 мартдаги қарори асосида болаларни ёзи мавсумида соғломлаштиришга оид ишларни тизимли равишда ташкил этиш бўйича доимий фаолият юритувчи Республика Мувофиқлаштирувчи гуруҳи ташкил этилгани мазкур йўналишдаги ишлар самарадорлигини ошириш имконини бермоқда. Ишчи гуруҳлар ва ҳудудий мувофиқлаштирувчи гуруҳларнинг доимий фаолияти ҳар бир ҳудудда мавсумнинг намунали ва ушқоқлик билан ўтказилишини ташкил этишга йўналтирилган.

Болаларнинг дам олишини ташкил этиш ва соғломлаштириш чора-тадбирларини ишлаб чиқиш, уларни амалга ошириш юзасидан тизимли назорат ва мониторинг таъминлаш бўйича Республика Мувофиқлаштирувчи гуруҳи раиси ўринбосари, Ўзбекистон касаба уюшмалари Федерацияси Кенгаши раиси Танзила Норбоеванинг айтишича, мамлакатимизда болаларни соғломлаштиришга оид ишлар такомиллашиб, ихтисослаштирилган оромгоҳлар кўлами янада кенгайди. 2012 йилда 252 минг нафардан ортиқ ўғил-қиз ёзи оромгоҳларда дам олган бўлса, бугун ушбу кўрсаткич 287 минг нафарни ташкил этмоқда.

Тараддуд

Давоми иккинчи саҳифада.



Ёшун Шаммуродов (ЎЗА) олган суратлар

1 июн ~ Халқаро болаларни ҳимоя қилиш кунин

ҚАРОҒИМ

Мурғак, навқирон наслим келар сенга ҳавасим, Садқа бўлсин ўзингга мишг жонимнинг ҳаммаси.

Сен келажак қадами, келажакнинг одами, Қиқир-қиқир куласан, қулининг жон малҳами.

Оламнинг бор қувончи нигоҳингда мужассам, Той-той туриб эртага ташлайсан янги қадам.

Изларингда болажон яшнайдми мишг-мишг баҳор, Бўйларингда кўзларим бўлсинда-ей, бўйтумор.

Бобо, дейсан суйқаниб, мисли гулдай яшнаймам, От бўл, десанг, эмаклаб дулдуд каби кишнаймам.

Сен — отанг дил сурури онанг чашми чароғи, Сен — миллат гурурисан Ватанинг кўз чароғи.

Маъсум кулгиларингга тенг келмас дунё ганжи, Болалиги йўқ эллар элларнинг энг аянчи.

Сен ҳали бир митти жон, қаршингда юз очар тонг, Эрта ўсиб-улғайиб, бўлғайсан комил инсон.

Абдумажид АЗИМ

ҲАЙРАТ ДУНЁСИДА



Болалик дунёси сиру синоатларга бой. Бола кўзига кўринган неки бор — бариси ҳайратланарли. Осмон белоён, кўёшнинг чиқишидан тортиб ботишигача, юлдузларнинг жилваларию ойнаинг суддай нури, беҳосдан чақмоқ чақиши, ёмғир ёғиши чинакам мўъжизанинг ўзгинаси. Тоннинг виқори, боғдаги ям-яшил дарахтлар ёки тарновга осилган сумалагу ёмғирда ивиб дон талашаётган мушчалар — барча-барчаси бола гидрокиннинг, беғубор қалбининг тенгсиз бойликлари, борлиқдан олаётган сабоқларидир. Мана шу ҳайрат тўғриси кўёш нурлари мисол унинг қалбига орзулар олиб киради, мақсадини пурвиқор қоялар мисол юксалтиради.

➔ 6

ОЙБЕК:

Китоблар инсон тафаккурининг жавоҳирларини йиғиб, авлодларга мерос қолдиради.

➔ 4

БОЛАЛАРГА БЕРИНГ КИТОБНИ

Бола кулгиси... Унинг жарангида бахтнинг тотти бор. Илиқ ва сурурбахш кўёшнинг тафти, тонгнинг сурати бор, кўркам, мусаффо... Тинч ва осойишта ҳаётнинг рамзи, меҳрибон ота-она, азиз Ватан кучоғида улғайётган истиқбол эгасининг овозидир бу.

Дарҳақиқат, тинчлик ва хотиржамлик ҳукмрон юртда болалар кулгиси жаранглайверади. Улар шодлигидан қувонгча тўлган ҳаёт гурираб яшнайверади. Шу боис бутун Ер юзиде болаларни ҳимоя қилиш умуминсоний қадриятга айланган. 1 июни Халқаро болаларни ҳимоя қилиш кунини сифатида нишонлаш тўғрисида Аёллар халқаро демократик федерациясининг 1949 йили Парижда ўтган анжуманида қарор қабул қилинган. Бу қарорни Бирлашган Миллатлар Ташкилоти қўллаб-қувватлаб, болалар ҳуқуқи, ҳаёти ҳамда соғлигини ҳимоя қилишнинг ўз вазифаси, деб эълон қилган.

Азалдан болажон халқимиз фарзандлари бахту камоллини ҳаётининг мазмунини, деб биледи. Болаларни ҳимоя қилиш, уларни ҳар томонлама баркамол этиб тарбиялаш давлатимиз сиёсатининг муҳим йўналишларидан биридир. Юртимизда бугунги кунда болаларга, болалар спортга қаратилаётган юксак эътибор, қурилаётган спорт иншоотлари, оромгоҳлар болажонларимизнинг жисмоний соғлом бўлиб вояга етишига ёрдам берса, улар маънавиятини бойитиш йўлидаги саъй-ҳаракатлар ҳам

ўз самарасини кўрсатмоқда. Яқинда "Akademnashr" нашриётида чоп этилган бешта китоб мана шундай эътиборга лойиқ ишлардан, дейиш мумкин. Булар Қуддус Муҳаммадийнинг "Оқ теракми, кўк терак", Пўлат Мўминнинг "Дақанг хўроз — аканг хўроз", Турсунбой Адашбоевнинг "Қарға қақимчи", Қамбар Отанин "Атлас кийган капалак", Анвар Обиджоннинг "Мулла бақалоқ" номли китобларидир. Тўпламлар муҳаррири А.Шаропов, лойиҳа раҳбари Ш.Тўраҳужаева, расомлар Ф.Искандаров ва Б.Муҳамедов.

"Болангизга шеър ёдлатинг, — дейилади китобларга ёзилган сўзбошида. — Бу панд-насихатнинг энг таъсирчан усулидир. Бу оқни қорадан, яхшини ёмондан ажратишни ўрганишдаги илк қадамдир. Бу гўзалликни илғаш ва қадрлай олиш кўникмасини шакллантиришнинг синалган усулидир". Дарҳақиқат, болалигимизда қувнаб ёдлаган шеърларимизнинг бугун фарзандларимиз тилидан жаранглаши кўнгилини шодликка тўлдирди. Қувонарлиси, бу китоблар фақат шеърлардан иборат эмас. Балки болаларнинг кўзи-

ни қувнадагидан чиройли безакли муқова, ҳар бир саҳифада биттадан шеър ва унинг мазмун-моҳиятига уйғун ранг-баранг қувнок расмлардан таркиб толган.

Қуддус Муҳаммадийнинг китобидан "Ёмғир-ёғалоқ" шеърини уч яшар қизимга ўқиб бераман:

Ёғар ёмғир-ёғалоқ, Яшнайдми яшил чақмоқ, Яшил ойнаинг боласи, Гўзал томчи думалоқ — Ҳой думалоқ, ҳой думалоқ... Кизалоғим кула бошлайди: "Қани, қани, мен ҳам думалоқни бир кўрай!". Суратли саҳифани кўрсатаман. — Мана, қара, осмондан ерга томчи-думалоқ тушяпти. — Вой, томчи-думалоқ менга қараб қуляпти-ку...

Суратни шарҳлашга киришаман. Осмонда кўчиш булутлар, улардан ерга ёғилаётган томчилар орасида қошу киприкли, ёноқлари қип-қизил, кулгилари чиройли "думалоқ"лар ҳам тушмоқда. Ерда яшил япроқли, пушти, бинафша, ҳаворанг — анвойи гуллар ёмғирга пешвоз очилайтир.

Дарахт ёнидаги тўнка устида қумоли кўзиқорин-соёбон тағига бекиниб олган. Гул япроғида шиллиққурт қулиб турибди... Қизимга расмларни изоҳлаб бериб, кейинги китоб — Турсунбой Адашбоевнинг "Қарға қақимчи" шеърлар тўпламини қўлга оламан. Биргалиқда "Бойчечак" шеъри босилган са-

ҳифани томоша қила бошлаймиз. Қир-адирларга кўёш нурлари тарам-тарам тушиб турибди. Қор эриб улгурмаган ўнгирларда тўптўп бўлиб бойчечак ўсган. Шеърни ўқиб бераман...

— Биз офтобнинг парчаси, Очиб ерининг дарчасини. Шу тупроққа бойландик, Бойчечакка айландик. — Баҳордан элчи чечак, Раҳмат сенга, бойчечак. Қизалоғим суратдаги бойчечакларга қараб сўзларимни такрорлайди: "Раҳмат сенга бойчечак".

Қамбар Отанин шеърлар тўпламини варақлаймиз. Мана, "Қушлар боғчаси" шеъри: ...Ўғилчамиз, қизчамиз, Қувнок жажжи қушчамиз. Билсанг япроқли шохча Бизга сеvimли боғча. Ушбу шеърга чизилган расмда дарахт шохига қўниб турган ҳаворанг, жигарранг, пуштиранг қушлар тасвирланган.

"Қани энди сен ҳам ўқи", дейман қизимга. У бир лаҳза суратга боқиб: "Мана буниси қизча, — дейди пуштирангли қушни кўрсатиб; жигарранг ва ҳаворанг қушчаларга ишора қилиб: — Булар ўғил бола", дейди. Унинг жавобидан яйраб қуламан.

Анвар Обиджоннинг "Қарнай қўшиғи" шеъри босилган расмни саҳифадан кизалоғим янги сўзларни ўрганди. **Томта чиқиб бақираман, Ваҳ-ах-ха. Сени тўйга чақираман, Ваҳ-ах-ха.** Шеър мазмунига мос чизилган расмда

Муборак бўлсин!

Ўзбек хонадонидеги тўй манзараси акс этган: ҳовлининг бир томонида қрозонда овқат пишаётир, бир четда узилган тарвузлар, дастурхонда нону қанд-қурслар... Айниқса, оғзини очиб турган қарнай ва унинг ёнида бошига дўппи кўндириб, белига белбоғ боғлаб олган чирманда кичкинтойларда завқ уйғотиши тайин. Мен эса билганимча расмларни изоҳлаб, гапимни жимгина тинглаётган кизалоғимга қарайман. Ҳозир у ўзи учун қанча янгиликлар кашф этаётир. "Энди сен билан бу китоблардаги шеърларни ёдлаб борамиз, хўпми?", дейман. "Ҳа, ёдлайман", дейди у.

Китобларни қизим: "Ўзимнинг китобларим", дея уйқуга кетгунича қўлидан қўймади. Улар фарзандимга энг муносиб совға бўлганини англадим. Бу китоблар таъсирида унинг жажжи кўнгида она табиатга, мутолагага меҳр, қизиқиш уйғонган бўлса, не ажаб.

Қизалоғимнинг улардан олган завқ-шавқи, ширин кулгиси кўз олдимда бот-бот жонланади. Ҳа, кичик-тойларга завқли онларни улашадиған, уларни сўз ва рангларнинг сеҳрли оламига олиб кирадиган бундай нашрлар нафақат кичик ёшдаги болалар учун, балки уларнинг севинчидан баҳра оладиган ота-оналари учун ҳам қувончли совға, десак янглишмаймиз.

Нилуфар НАМОЗОВА

Абдулла АЙИЗОВ

КЎНТИЛ ЎҶЛИ

ХУРЛИК КҶЁШИ

Оқсаройдан пешвоз чиқиб келгандек, Тугиб салобатли қоматини тик. "Истиқлол муборак элим", дегандек, Юртдошларга боқиб турар Темурбек.

Етти иқлим билар Соҳибқиронни, Жаҳонгир бешни буюк Туронни. Тарих қанча кутди бу кутлуг оғни, Юртдошларга боқиб турар Темурбек.

Хур диёр кундан кун яшариб борар, Халқим хур Ватанин нурларга қорар. Адолат асрлар зуматини ёрар, Юртдошларга боқиб турар Темурбек.

Ватан узра порлар хурлик кўёши, Эл овод, боғларда ранглар талоси. Кўзлардан кетди, деб хорликлар ёши, Юртдошларга боқиб турар Темурбек.

ЮРАГИМ

Юрагим... Қишлоқдан шаҳарларгача Кетганлар кенгайиб, тўлишиб. Қалбим осмон каби юксалиб борар, Ватаним бахтини мадҳ эттум жўшиб.

Дунё харитаси. Мен унга боқиб, Устига юрагим қўйдим шул замон. Қувончдан хайирдим! Юрак ўрнида Битилган эзу сўз — ХУР ЎЗБЕКИСТОН.

МАКТАБ

Кун-кеча ўқувчи эдик, Кўлдан тушмас эди Алифбо. Ичимизда шундайин дердик: Муаллимлар — сеҳргар гўё.

Бугун ҳамма улғайиб шодон, Ҳаёт гулшанида кезиб юрибмиз. Устозларнинг меҳрини ҳамон Юрак билан сезиб турибмиз.

Кетмас сира хаёлимиздан Муаллимлар ҳар сўзи, панди. Дўстлар, кетманг ҳеч орамиздан, Ҳар кимнинг бор дилга пайванди.

Кучоғингда юрагим, мактаб, Хотирада мангу қолажак. Бу даргоҳдан илм олганлар, Қўлидадир ҳали келажак.

Етарлидир илм ва ҳунар, Ишончингни шоғирлар оқлар. Ўзбекистон — нури дёғиринг, Истиқболни севиб ардоқлар.

ЙЎЛ

Ким биледи дейсиз, бу йўлнинг умри, Балки минглаб одам умридан узун. Кимлардир югурган шу йўлда шошиб, Суюнчи олгани мен тугилган кун.

Эсан чиқмас сира, қувонча тўлиб, Болалик, ёшликда бу йўлни кездим. Гоҳ маҳзун, гоҳида шодумон бўлиб, Ўз йўлим борлигин қалб ила сездим.

Бу йўл балки бир кун қайғуга ботар, Унсиз йиғлар бунда кундуз ила тун. Қишлоқдошлар олиб кетма-кет ўтар, Сўнги манзил томон, энг охириг кун.

Биламан, бу йўлнинг умри беҳудуд, Ўзи ҳам гоғтада узундан-узун. Кимни қутиб олар, кимни қузатар, Одамларга ҳамроҳ хоҳ кундуз, хоҳ тун.

Ким биледи дейсиз.. бу йўлнинг умри, Минглаб одамларнинг умридан узун...

МУҲАББАТ ХОТИРАСИ

Юрагимни юлиб кўксимдан, Музликларга кўмсайдим зимдан. Беролмас қалб чўғига бардош, Замин ёққа тикилса Кўёш.

Ўшал кунлар келсади қайтиб, Муҳаббатнинг қўшини айтиб. Сизни кўрсам бўлиб бахтиёр, Юрагимда қолмасди гўбор.

Бир оғиз сўз орани бузиб, Шодлик торин негдилар ҳузиб. Севги кўкси тилиниб лоҳаб, Ишқ тўққини қолди-ку бесаб.

Муҳаббатда алданмиш оғир, Таскин бермас десалар "тақдир"! Ўшал кунлар келсади қайтиб, Муҳаббатнинг қўшини айтиб...



ОТАЖОН

Сиҳатлигим учун қувнаб юрсам ҳам, Турмушим, мавқеим бўлса-да бекам, Ҳолимдан ҳар лаҳза эдингиз оғоҳ, Отажон, ўрнингиз билинмоқда гоҳ.

Элнинг назаридан қолма, болам, деб, Дуо ол, қарғишга қолма, болам, деб, Насихат, маслаҳат бердингиз у кун, Отажон, ўрнингиз билинди бу кун.

"Неки хизмат қилсанг, қилгил беминнат, Эл-юртни эъозла, хор этмас меҳнат, Ҳақ йўлдан адашма, деддингиз, фақат". Отажон, ўрнингиз билинди бу кун.

Ота-инларим ҳар ишмда бош, Дўсту биродарлар — мисоли кўз-қош, Ҳеч ким бўлолмайди Сиз каби сирдош, Отажон, ўрнингиз билинди бу кун.

СЕНГА

Сендан кейин, Тўшми ё ўнг: Бутун борлиқ ўзгача. Боғу-роғлар, юрган йўллар, Ҳатто, нону-тузгача.

Сендан кейин, Мен МЕН эмас, Мен ўзимга ўзгача. Видолашдик аро йўлда, Етмоқ қани, кузгача?!

Сендан кейин, Кўксим оташ! Ёвдирди-ку музгача... Бирга ўтган дамлار энди — Хотирадир изгача.

ТЎРТЛИКЛАР

Во ажаб, нозикдир одамзод кўнгли, Мудом бир текисмас бу кўнгли йўли. Ким уни тарк этур, кимдир очади, Шул сабаб, гоҳ шодмиз, гоҳида мунгли.

Инсон табии азалдан қизиқ... Тақдир — кўз илғамас беҳисоб қизиқ, Ҳар кимсага ҳамроҳ ўз умр йўли У мудом текисмас: гоҳ кенг, гоҳ сиқик...

А.АЙИЗОВ 1962 йилда тугилган. Жаҳон тиллари университетининг рус тили ва адабиёти факултетини битирган. "Отам ёди", "Бир гап бўлар" тўпламлари чоп этилган.

Қачонлардир Чечакни яхши кўриб қолишни хаёлига ҳам келтирмаганди. Ўзини оқламоқчи эмас-ку, сингилдек яхши кўради уни. Битирув оқшоми — сўнги кўнги-роқда эсдалик учун берган миттигина совғаси ҳамон мактаб хотираларини эслатар, шундан юраги қинидан чиққудек бўлиб ҳап-риқиб-ҳап-риқиб кўярди. Буни доим синфдошларига нисбатан соғинч, уларнинг дийдорини кўмсаш, деб тушунарди, холос. Аслида ҳам шундаймиди, билолмайди. Юрагининг туб-тубида жимгина ғўжанак бўлиб ётган туйғу бугун нечук безовта қилганига ўзи ҳам хайрон. Мана ўша — ундан қолган хотира: ўз қўллари билан тўқиган, анор гуллари тасвири туширилган рўмолча. Ҳар гал кўраганда бошқача бўлиб кетади... Бу унга гўё болалик шўхликлари каби қувончли ҳиссиётлардек туюларди.

Ҳаммаси оиласи билан қишлоқдан кўчиб кетишганидан сўнг бошланганди. Улар девор-дармиён кўшни яшашарди. Онанининг айтишича, Чечакнинг отанаси маҳалла-қўйдаги ҳар хил майда-чуйда гаплар боис кўчиб кетишган. Айнан нима учунлигига ҳозиргача ақли етмайди. Айримлар отасининг ишини пешлашарди. Балки Чечакни ўйлаб шундай қилишгандир. Тўғриси, буларнинг бариси унга аҳамиятсиз ва бу ҳақда билишни ҳам истамайди. Мухими, Чечакка ўрганиб қолгани. Уни ҳар доим кўради, бирга ўйнади-да, ахир. Ҳатто бир синфда ўқишарди. Улғайиб, катта бўлганида бўлса, Чечак доим унга тушликка иссиқ овқат таширди. Узоқдан қорасини кўриши билан қорни очганиданми ё бошқа бирор сабабми, ўзини бахтиёр ҳис қила бошларди. Энди ўйласа иккисининг ҳам энг бахтли онлари сойдаи ўтиб кетган экан. У куннинг иссиғида сув кечиб, шоліпожда шолі ўтарди. Утоқчилик осон ишмас, буни билган билади, билмаган билмайди. Шоліни ўташ учун ўтоқчи кучли бўлиши керак. Қорни таталаганда дунёни ютишга шай бўлади одам. Шунда Чечакни кутарди. У жуда шўх ва қувнок қиз эди. Озгина шад-додлиги ҳам бор эди-ю, аммо бу ўзига жуда-жуда ярашарди. Қулгилари ҳамон қулоқлари остида жаранглайди. Ҳамиша шамоллар билан қувлашиб, рақсга тушиб келарди ёнига. Чечак ўйнаганда олам шодликка тўлиб кетгандай бўларди гўё. Унга шундай туюларди-да. Олисдан ҳаракатларини томоша

қилиб завқланарди. Узун-узун қўллари билан ҳавода турли шакллар чизиб, олисдан нималардир даяётгандек кўринарди. Етиб келганида ишоралари ҳақида сўраса, уялиб қизариб кетарди. Уни чағитиб, кўзини олиб қочарди. Ёшлик гўрликлари туйғайли рақс бечоранинг ҳаётига айланишини тушунмаган экан.

Хикоя

Шу-шу уни ўтган куз — ҳосил байрамида кўрди. Чиройли кийиниб олган, нозик ҳарир кўйлақлари шамолда хилпирарди. Майдон ўртасида кўпчилик қизлар қатори булут мисол сузиб, рақс тушарди. Уни таниди-ю, одамлар панасига беркинди: Ўзини кўриши-ни Хоҳламади! Байрам ҳам татимади. Яна

— деб тўнғиллади. Чечак аҳамият бермади. Сўрамаса ҳам чуғурлаб қишлоққа қачон, кимлар билан келганини, катта майдонда ҳаммалари бирга рақс тушишганини гапириб, мақтана кетди. Уни эшитгиси келмай шовша-пиша овқатланиб, ўз юмуши билан шуғуллана бошлади. Жаҳл билан шолі боғларини кўтариб, полнинг четига иргитарди. Чечак чўчиб тушди. Паноҳ излагандек атрофга қараб, кўзларини жовдиратди. Бироздан сўнг:

— Томоша бўлиб рақс тушма, — деди бақириб у.

Чечак қаттиқ хафа бўлди. Қовоғини солиб олди. Тарақа-туруқ қилиб, идишлар-

Бахтиёр НУРИДДИН



Наврўзда учратди. Яна рақс тушарди. Узоқдан унинг ҳаракатларини томоша қилиб турди. Одам жуда кўп эди. Юзлаб томошабин ичидан айнан ўзини илғаб олишини кутмаганди. Қойил ҳам қолди. Нима учундир кўзларидан ёш сизди. Ўзидан қаттиқ хафа бўлганлигини яхши билди. Охириг учрашувдан кейин кунларни хижрон азобида ўтказганини билмайди-да у. Кузги дилсиёҳлик учун Чечакни кўрганда кўнглини овлашни дилига тугиб қўювди. Мана энди қаршисига унинг ўзи турибди. Бир неча ўн қадам нарида, холос. Тили ёпишиб қолганми, калимида келмайди. Қани гапиролса. Унга бефарқ бўлмаганлигини, фақат қалбини очигча журъати етишмаганлигини айтолса. У чиройли ўйнарди. Чечакнинг санъат учун яралганини тушуна бошлагандек эди. Нима бўлса бўлар, деб унинг рақсини томоша қилди. Чечак "Келганингиздан хурсандман, сизни жонимдан ҳам ортқчи кўраман", деяётгандек эди. Ҳа-ха. Худди шундай гапирарди. Чунки Чечакни яхши биледи. Унинг ҳаракатларини, имо-ишораларини ҳаммасини ўқий олади. Тагин кетиб қолмаслигини ўқитарди. Яна қишлоқни, қишлоқдагиларни, болалигини, болалиги ўтган кадрдон уйини, кўшиларини, энг яқин дўстларини, далаларни, сойни, шамолни, Қорадёрни — барча-барчасини соғинганини айтарди. Бир пайт қараса, Чечак ромона йиғлапти. Кўзларидан дув-дув ёш оқяпти. Кўнгли бузилиб кетди. "Нима, биз сени соғинмабмизми, Чечак?", деб бақир-вориишга сал қолди. У кўнглидан ўтган гапларни тушунгандек "ярқ" этиб қаради. Энди ўзи Чечакка хаёлан гапирарди. Че-

чак қандайдир қотиб қолган ҳаракат билан уни тинглаётгандек кўринди. Ўзини кетиб қолишидан хавотир олди, ҳарқалай вужуди қулоққа айланганини ҳис қилди. "Сен менинг хаёлимдасан, Чечак. Доим ўйларимни, тушларимни бузасан. Баъзан соғинчдан ёрилиб кетай дейман. Энг ёмони, мен ҳам сенинг хаёлигга айланганим. Кўз ёшларингда қотиб қолганим... Чечак, бир кун келиб менинг гапларимни англаганигда, ўқинма. Ўзингни айблама. Бу сен билан менинг хоҳишимиз эмас эди. Ҳатто ота-оналаримизнинг ҳам тадбиримасди. Бариси баттол ҳаёт, аччиқ қисматнинг иши бу. Қанийди иккимизни ажратган ўша кўрнамас малъун, ичи қораларни тутиб олсам-у, хуморимдан чиқиб-чиқиб калтакласам. Эзгин ўйларим учун кечир, Чечак!.. Мен сенга неча йиллардан буён ич-ичимга чўккан сўзларни, юлиб олиб айтяпман", деб кўнглидаги гапларни ипга тизиб хаёлидан ўтказди. Чечак ҳамон қотиб турарди. Ўйламай кўйганда ниҳоят кимирлади. Рақс тушишдан тўхтаб, кўз ёшларини енғларига арди. Уни кузатиб турганди. Чопиб бораётган қизлар орасида кўздан қочирди. Бирдан йўқ бўлиб қолди. У бир неча вақт давомида кечган воқеаларнинг барчаси хаёлида юз берганини тушуниб, кетишга чоғланди. Ҳамма нарса акси бўлади ўзи. Ҳаётнинг қонуни шундайми ё? Ортига қайрилганда, не кўз билан кўрсинки, рўпарасида Чечак турарди. Кичкинагина тугунчани ушлаб олган. Пастга қараб ер чизапти. Хаёллари ҳаётга айландими, тушунмай қолди. Уни беихтиёр кучоклаб олгиси келди. Энди нима қилсин?.. Урф-одатларни бузсинми!? Ҳеч кимдан сўрамай қадриятларни пачоқлаб, у билан боши оққан томонга кетворсинми!? Қиз боши билан Чечак журъат қилибди-ку, ахир! Нима дейсан шамол, нима дейсан осмон? Нима дейсизлар?.. Бир ишора бўлса бас, ҳаммасини тушуниб олади. Сизлардан жавоб бўлмагунча жойидан жилмайди. Хаёлни, ҳаётни тўхтатиб туради. Ҳамма-ҳаммаси сизга омонат, йўл кўрсатинлар!..

Б.НУРИДДИНОВ 1972 йилда тугилган. ЎЗМУнинг ўзбек филологияси факултетини тамомлаган. Айни пайтда, Ўзбекистон Миллий телерадиокомпаниясида ишлайди.

Муҳаммад СИДДИК

ОЎ ЁРҶИДА

СЕВГИ

Севдим — Тонги даст кўтардим, Дарёни ичдим. Ойга бошим қўйдим, Кўёшни қучдим.

ШАҶТОЛИ

Синиб кеттудайин Меваси бисёр, Яна шунча юкка Етар мажол, Бунча болаларин Яхши кўрмаса, Серфарзанд ўзбекка Ўшнар шафтоли.

ҲАСАД

Араз билан хонанга қайтдинг, Беҳол эшик ўзин зардалар. Юзингга тик боқа олмасдан, Икки томон қочди пардалар. Юзларингни юзига босиб, Йиғлаясан ҳозир, биламан. Сочинг силаб, кўз ёшинг артган, Ёстиққа ҳам ҳасад қиламан.

ПАҶЛАВОН ОНАМ

Оловларни пурақб комидан У кун ора ҳужум қиларди. Онам уни енгарди ҳар гал, Онам жангнинг сирин биларди.

Оҳ, онама, паҳлавон онам, Аждарҳони енгган тикиб жон. Косовларни қиличдай тутган, Узоқ учун менга қулча пон.

КЎЗЛАРИНГ ҲАҚИДА

Кўзларингда сокин уммон бор, Кўзларингда юлдузли осмон. Кўзларинг йўл эрур поёнсиз, Кўзларингда тўртала томон.

Кўзларингда кўёшнинг акси, Кўзларингда оининг тўлгани, Кел, кўзунгдан узмайин кўзим, Қолгани не бўлса, бўлгани.

Бир боқсадинг туннинг ҳолига.

КЎНГИП

Чил-чил сизди ойнадек кўнглим, Ер билан бир бўлиб ётади, Энди юрсам товоиларимга, Кўнглим синиқлари ботади.



Уялиб кетаман гоҳида ойдан, Бир пайтлар хилватда туриб, Узиб бермоқчидим уни кимгадир.

СОҒИНЧ

Кўнглим сезар, ҳозир ёрим ўсма юлар, Йўлларимга қарар мени муштоқ бўлиб, Борсам олдин гапирмайди, араз қилар, Йиғлаб берар, сўнг юраги тўлиб-тошиб.

Баҳор ёққан ёғирдайин кўз ёшлари, Овунади, десам ўзинг кераккинман. Ана, ҳозир у ўмасини сиқаяпти, Сиқияпти чунки мени юраккинман.

ОЙ ДАРҚАСИ

Ой дарича, Мўраласам — Кетганларим Кўраримдир?

М.СИДДИК 1972 йилда тугилган. Ўзбекистон Миллий университети Олий адабиёт курсида тахсил олган (2005). Шоирнинг "Юрт соғинчи", "Ишқ бекати" шеърӣ тўпламлари чоп этилган.

Ойбек таваллудининг 110 йиллиги

босқич сифатида баҳоланади. Руҳан пок, маънавий комил инсон учун мажознинг ўзи айна ҳақиқатдир".

Фарҳоднинг ўлими олдидан айтган сўзларига диққатни қаратиб Ойбек ёзди: "Ширин ишқида Фарҳод дунёни ўз душмани ихтиёрига ташлаб, қабрга киришни истамайди. У сабога мурожаат қилиб, ўз юртига, халқига, ота-онасига салом етказишни, аҳолидан хабар беришни ўтинмакдир. У сабога вазифа топтиради:

Будур коминки, Баҳромни дилдор

Ки бор эрди манга ул ёру ёвар.

Чериклар жамъ айлаб бемадори,

Буйғ қилса азимат онкоро.

Қилбни тўйғариб Хусравни жондин,

Тиласа бегуноҳ қонимни ондин!"

Фарҳод ўғай укаси Баҳромни Хусравдан қасос олишга чақирмоқда ва бу унинг курашчанлигидан далолатдир. Бадий асар индивидуал ижод намунаси бўли-

талаб қилинади. Акс ҳолда, бу борадаги мулоҳазалар тўқис бўлмайти.

Ойбек биричилардан бўлиб Навоий ижодига фалсафий ва бадий тавақкур тарзининг яхлитлигини, уйғунлигини кўра олган: "Навоий жаҳон адабиётида асарлари чуқур фалсафий мазмунга эга бўлган оз миқдордаги буюк ва нодир ижодкорлардан дирки, уларнинг асарларида фалсафа билан поэзия органик равишда бирлашади, ягона бир тилга эга бўлади. Навоийнинг ҳар бир достонининг асосида оламшумул идеялар ётади, бу идеялар устида ҳамма замонларнинг порлоқ зақолари ишлаганлар ва улар учун курашганлар".

Адибнинг ҳажман кичик, мазмунан теран ушбу мақоласи ўз даври навоийшунослиги ривожига самарали таъсир қўриган. Мисол сифатида навоийшунос, файласуф В.Зохидовнинг ўтган асрнинг 40-50-йилларидаги мақолалари ҳамда рус тилида эълон қилинган монографиясини кўрсатиш мумкин. Таниқли шарқшунос Е.Бертельс эса "Улуғ ўзбек шоири" тўпламига (тўпلام 1948 йили Ойбек тахрири остида

рус тилида чоп этилган) ёзган тақризда Ойбек ва А.Дейчнинг ҳамкорликда ёзган "Навоийнинг ғоялар дунёси" мақоласи юзасидан шундай фикр билдирган: "Мазкур иш Навоий дунёқарашининг асосий нуқталарини аниқ очиб берган. Унда бир қатор қизиқарли мулоҳазалар бор ва бу фазилат улуғ шоир ижодини ўрганишни чуқурлаштиради". Шу билан бирга, олим мақоладаги айрим ноаниқликларни ҳам кўрсатиб ўтган. Умуман олганда, Е.Бертельс Ойбек шахсига эҳтиром билан қараган ва ижодини мунтазам қўзатиб берган. Олим 1948 йили эълон қилинган "Навоий" монографиясининг кириш қисмида агар у ўзбек мумтоз адабиётининг билимдонлари Ойбек, Ғ.Ғулум, Ҳ.Зариф билан ҳаммуҳаббат бўлмаганида Навоий ижодининг кўпгина томонлари ўзи учун қоронғулигига қолишни миннатдорлик билан эслайди.

Хуллас, Ойбекнинг ХХ аср навоийшунослиги ривожига муҳим ўрни бор. Биз имконият доирасида адибнинг айрим мақолалари юзасидан фикр юритдик. Бугунги кунда ХХ аср навоийшунослиги қай йўсинда ривожланади, деган савол долзарб бўлиб турибди. Ўйлашимизча, ўтмиш навоийшунослик фанининг барча босқичларини танқидий таҳлил этиб, ҳолис баҳолаб, юқоридаги саволга жавоб топиш мумкин. Зеро, Ойбек сингари устоз навоийшунослар илмий меросига теран назар ташлаш истиқболдаги вазифаларни аниқлашда мустаҳкам пойдевор бўлади.

Абдурасул ЭШОНБОБОВ, ЎЗР ФА Тил ва адабиёт институти илмий ходими

АСЛ ИЖОДНИ АНГЛАШ ЭҲТИЁЖИ

Янги давр адабиёти ҳақидаги айтилаётган фикр-мулоҳазалар ижодий жараённинг қизғин, баҳс-мунозара руҳида кечаётганидан далолат бериб турибди. Кимдир ижодий изланишларнинг самараларини эътироф этса, кимдир танқид ва адабиётшунослик бу жараёндан орқада қолаётганини қуёниб таъкидлайди. Муҳими, айтилаётган фикрларнинг барчасида ўзбек адабиётининг келажаги ҳақида қай-гуриш бор.



ИСТИҚЛОЛ АДАБИЁТ ТАНИҚИ

Дарҳақиқат, яқинда чоп этилган "Истиқлол Адабиёт. Танқид..." ("Турон заманидаги адабиётшунослик бўлими" нумари, 2015) номи тўпلامга жамланган мақолалар миллият менталитетига ёт мафкура асоратидан озод бўлган ижодкор таваққурида, "...изм"ларнинг бир-бирига инкор этадиган тушунчалар эмаслигини таъкидлаб ёзди: "Авлод ранг-баранг, шунингдек, қайсидир "изм"га дахлдор бўлиши мумкин. Гап "изм"да эмас. Гап истаъдодда... Авлод ҳам, адабий жараён ҳам истаъдодларга қараб баҳоланади, эътироф этилади". Мунозарада тилга олинган бошқа адабий-эстетик масалаларда ҳам ижодкорларнинг қарашлари ана шундай аниқлик ва теранлик касб этган.

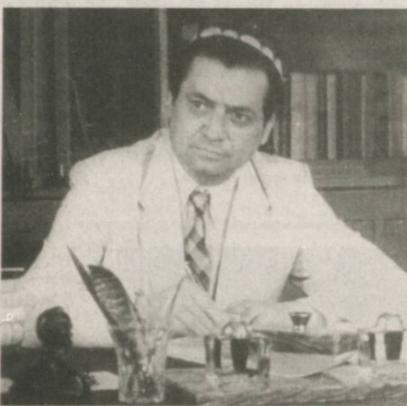
Тақриз

"Муаллиф ўлими"га сиз ҳам овоз берасизми?.. мақоласи асосида юзага келган фикр-мулоҳазалар китобнинг иккинчи қисмидаги мақолаларда ифода қилинган. Уч қисмдан иборат бу мақолада "тақлид", "таъсир", "кўчирмақашлик", "аналогия", "шароит ва ўхшаш ижод" каби бевосита бадий ижод билан боғлиқ ўндагиларни миллий адабиётга олиб кириш ҳаракати" ўзига берадиган, мақола муаллифи О.Отанов, Н.Эшонқул, И.Султон каби ёзувчилар ижодида жаҳон адаблари асарларига ўхшашлик борлигини айтиб, бу шир қарашда мавжуд шакллارга тақлидни эслатса-да, аслида, бадий асар ҳақидаги турғунлашган, стереотипга айланган қарашларни парчалаётганини таъкидлайди.

Дарҳақиқат, фалсафий таъсирдан тугган тасавуфий фалсафаси таъсирдан холи эмаслигини тўғри кўрсатаркан, Ойбек босиқлик билан, ўринсиз ҳаяжонга берилмай, масаланинг бутун мураккаблигини инобатга олиб мулоҳаза юритади. Ўтмиш тарихий воқеаларга ёндашганда эса тарихийлик принциплари қатъий амал қилади. Яъни бирор-бир тарихий ҳодисанинг юзага келишига сабаб бўлган омилилар, унинг тараққиёти ва таназзулини муайян давр билан боғлиқ ҳолда талқин этади. Албатта, тасавуфга доир мулоҳазаларнинг айрим ўринларида шўро даврининг мафкуравий босими сезилиб туради. Бунда тасавуфнинг ўша давр ўзбек адабиётшунослигига ўрганишда даражасини ҳам назарда тутиш лозим. Бироқ бунга қарамай, Ойбекнинг ушбу масалаларда баъзи фикрлари, масалан, тасавуфдаги ҳурфикрлик ҳақидаги мулоҳазалари

Атоқли адиб Ойбекнинг теран талқинлар, чуқур мушоҳада ва назик қўзатишларга бой адабий-эстетик мероси бугунги кунда ҳам ўз аҳамиятини сақлаб қолган. Айниқса, Алишер Навоий ҳаёти ва ижодига доир тадқиқотлари замонавий ўзбек адабиётшунослигининг жиддий ютуқларидан. Жумладан, илк тадқиқотларидан бирида ("Навоий ҳақида") ёзувчи улуғ шоир яшаган давр, ҳаётининг асосий нуқталари, уни курашган адабий муҳит ҳусусида мухтастар тўхталиб, кейин ижоди таҳлилига ўтади.

Лирик мероси ҳақида сўз юритиб, етакчи хусусиятларини аниқ кўрсатади: "Навоийнинг поэзияси метафорикдир... Уларда ишоралар, рамзалар, кинолар катта рол ўйнайди. Навоийнинг метафоралари аксар ҳақиқатан чуқур, оригинал бўлади. Фикр ва нарсалар орасида кўтилмаган, янги муносабатларни, янги томонларни очиб қарашларини мўҳим белгиси — уларда лирик сюжет мавжудлигини назорат қилган. Масалан, у шoirнинг "Ўтган кеча мен эрдиму ул сийман эрди" деб бошланувчи газалини "ишқий ҳикоя", дея номлайди. Қизиғи шундаки, Бобур ару ҳақидаги рисолада Навоий газалларининг хос хусусиятларини кўрсатиш мақсадида юқоридаги шеърни мисол сифатида келтириб "Боштин-аёқ бу газалда бир ҳикоят манзум бўлган", деб ёзган. Эслатиб ўтамиз, Бобурнинг мазкур рисоласи ўтган асрнинг 70-йилларида нашр қилинди. Шоир лирик меросини кенг кўламада тадқиқ этган таниқли олим Е.Исҳоқов бу тилдаги газаллар хусусида шундай ёзди: "Маълум бир поэтик лавҳа тартидаги сюжетли газаллар моҳият эътибори билан ўзига хос шеърини новеллар бўлиб ("манзум ҳикоят"), Навоий девонларида шу тилдаги газалларнинг ўнлаб намуналари мавжуд. Муҳими шундаки, бундай газалларнинг биринчи намуналари шоир ижодининг илк даврига мансуб".



ИСТИҚЛОЛ АДАБИЁТ ТАНИҚИ

Навоий шеърини ўз даври адабиёти ва маданияти тарихида муҳим ўрин туган тасавуфий фалсафаси таъсирдан холи эмаслигини тўғри кўрсатаркан, Ойбек босиқлик билан, ўринсиз ҳаяжонга берилмай, масаланинг бутун мураккаблигини инобатга олиб мулоҳаза юритади. Ўтмиш тарихий воқеаларга ёндашганда эса тарихийлик принциплари қатъий амал қилади. Яъни бирор-бир тарихий ҳодисанинг юзага келишига сабаб бўлган омилилар, унинг тараққиёти ва таназзулини муайян давр билан боғлиқ ҳолда талқин этади. Албатта, тасавуфга доир мулоҳазаларнинг айрим ўринларида шўро даврининг мафкуравий босими сезилиб туради. Бунда тасавуфнинг ўша давр ўзбек адабиётшунослигига ўрганишда даражасини ҳам назарда тутиш лозим. Бироқ бунга қарамай, Ойбекнинг ушбу масалаларда баъзи фикрлари, масалан, тасавуфдаги ҳурфикрлик ҳақидаги мулоҳазалари

гунги кунда Фарҳод образининг ирфоний қатламларини чуқур тадқиқ этаётган олимларимиз асардаги ижтимоий "юкни" негиздан назардан соқит этмоқдалар. Натихада, шоирнинг илгор ижтимоий ғоялари ирфоний қатламлар орасида қилиб, тасавуфий талқинлар устунлик қилмоқда. Эслатиб ўтамиз, Навоий ижодида ишқ концепциясининг тугган ўрни юзасидан янги қарашларни илгари сурган Е.Исҳоқов "Навоий поэтикаси" монографиясида шундай ёзди: "Навоийнинг ишқ масаласидаги концепциясининг асосий моҳияти шундан иборатки, бир қатор мистик шоирларда бўлганидек, мажозий ишқ (инсонга, борлиққа бўлган реал севги) ҳақиқий ишқ (вужудга мутлаққа-ҳаққа бўлган муҳаббат)дан алоҳида олиниб, унга қарама-қарши қўйилмайди. Балки мажозий ишқ ишқий ҳақиқийнинг бир қўриниши ёки ҳақиқий ишқ йўлидаги ўзига хос

ОЙБЕК ПОРЛОҚ ЎХШАТИШЛАР

Бизда ёш ёзувчилар кўп. Поэзияга мароқ катта. Лекин ҳар бир ёш шоир шуни яхши ўқиб олиши керакики, шеър — вазн ва қўфиядангина иборат эмас. Ҳар бир шеърда поэтик ифодаланган фикр, идея бўлиши керак. Шеър ўқувчига таъсир қилиши, унда маълум кайфият яратиши лозим. Поэзияда энг муҳим нарса — ҳар бир шоирнинг ўз товуши, ўз услуби, ўз индивидуал қараш, хусусиятидир.

Ўз даврининг энг маълумотли кишиси, фан ва санъатнинг турли соҳаларини асосли эгаллаган олим ва мутафаккир, ҳушёр, тадбирли ва давлатнинг истиқболлини кўра билувчи кенг қарашли бир сиёсатчи ҳам эди.

Алишер Навоий донғи кетган буюк шоиргина эмас,

ўз даврининг энг маълумотли кишиси, фан ва санъатнинг турли соҳаларини асосли эгаллаган олим ва мутафаккир, ҳушёр, тадбирли ва давлатнинг истиқболлини кўра билувчи кенг қарашли бир сиёсатчи ҳам эди.

Ўзбек адабиёти ва унга яқин ҳодисалар ҳамда булар борасидаги илмий тушунчалар тараққиёти шундай босқичга етдики, энди унга комплекс ёндашиб, фақат илмий-адабий тушунчалар эмас, балки барча адабий-эстетик ҳодисалар, тимсоллар, таъсир воситалари, ижодкорлар ва бадий адабиётнинг ривожига бир қадар алоқаси бўлган ҳар қандай нарса-ҳодисага бутунчиликча ёндашиб, илмий изоҳлаш эҳтиёжи пайдо бўлди. Бу эҳтиёжни адабий қомус(энциклопедия) яратиш йўли билан қондириш мумкин эди. Маълумки, океан, сўзлик, сўз захираси маъноларини англлатувчи арабча сўздан келиб чиққан қомус одатда йирик илмий жамоа томонидан яратилар эди. Ҳатто муайян тармоқ энциклопедиясини яратиш учун айрим юртларда алоҳида тадқиқот муассасаси ҳам ташкил этилган.

Ўз даврининг энг маълумотли кишиси, фан ва санъатнинг турли соҳаларини асосли эгаллаган олим ва мутафаккир, ҳушёр, тадбирли ва давлатнинг истиқболлини кўра билувчи кенг қарашли бир сиёсатчи ҳам эди.

Қизиги шундаки, салмомнинг ўзи билан кишини хайратга соладиган даражадаги тўрт жылдан иборат, 123,4 босма тобоқ, 1973 бетлик "Адабиёт энциклопедияси" филология фанлари доктори, профессор Ҳамидулла Болтабоевнинг биргина ўзи томонидан яратилиб, "Mumtoz so'z" нарийбидеда чоп этилди. Ҳамидулла домланинг мекнату журъати сабабли энди ўзимизнинг илк "Адабиёт энциклопедия-

сини ҳам эга бўлди. Янги қомус, биринчи навбатда, миқёс ва кўлами билан кишини хайратга солади. Қомусда бадий адабиётга билвосита эса-да, қай бир даражададир тегишли бўлган тушунчаларни-да қамраб олишга уринилган. Қомусдаги кўпчилик мақолалар адабиётшунослик илмидаги энг сўнгги ютуқларга таяниб яратилган. Ундаги "Адабиётшунослик" мақоласининг ўзи улкан бир илмий-тадқиқот даражасида битилган. Мақолада адабиётшунослик

цедарий", "акростих", "анжанбе-ман", "аруштак", "аутоэротизм", "бадий сўз табиати", "инвектива", "палиндром", "ўз-ўзини вайрон қилувчи санъат" сингари миллият адабиётшунослик илми учун тамомила янгилик бўлган кўплаб тушунчаларга илк бор атрафлича ва чуқур изоҳ берилган. Қизиги шундаки, "абе-цедарий", "акростих", "аруштак" сингари эшитилишдан тиланмишга тамомила бегона туолади-

Янги нашр

"Адабиёт энциклопедияси"нинг диққатга лойик яна бир жихати шундаки, қомусда ўзбек мумтоз адабиёти, миллий тарих, миллий психология ва миллий маданият шаклланишида улкан ўрин тугган тасавуф фалсафаси, адабиёти ва амалиётига доир истилоҳлар, тушунчалар, тутумлар ва сиймолар изоҳига ҳам катта эътибор қаратилган. Истилоҳлар, атамалар, сиймолар сўнггида унга доир илмий манбалар келтирилган. Адабиётларнинг номинга эмас, балки ўша манбанинг қайси бетда экани ҳам аниқ кўрсатилгани, бир жихатдан, тузувчининг ғоят машаққатли меҳнатни бўйнига олганини кўрсатса, бошқа томондан, нашрини аниқлигига ҳам далил бўлиб, унинг қимматини оширади.

Қомуснинг илк камчилиги унинг ютуғи бўлган хусусиятидан келиб чиққан. Яъни қомус қамровининг ўта кенгайтириб юбо-

Лалар сўнггида унга доир илмий манбалар келтирилган.

риглан адабиёт ва у ҳақидаги қарашларга бевосита тегишли бўлмаган кўп сўз ва истилоҳларнинг қилиб қолишига сабаб бўлган. "Адабиёт энциклопедияси" сингари нашр учун "абдаст", "аббат", "аббатлик", "абазинлар", "Абшорон", "абазгилар", "алжабр", "Ачамайли", "бакалавр", "бакалаврият", "баковул", "балладия", "балет", "Бан Гу", "бантитиз", "Барин", "Баҳо", "Беларус", "бийлик", "иבודатхона", "логопедия", "монастир", "монах", "эҳтилом" янглиг бир кўп тушунчаларни киритиш, бизнингча, шарт эмасди.

Дунё болалари табассуми

ЖАМВИН ДАШДОНДОГ ЖАМВИН ДАШДОНДОГ (Мўғулистон) ФЕДЕРИКО ГАРСИА ЛОРКА (Испания) ДРОГАН ЛУКИЧ (Сербия) МИРОСЛАВ ВАЛЕК (Словакия)

ОНАМ

Онам ўради, Рангли дуррача. Онам дуррада, Тамом ўзгача.

Мен-чи, чизаман, Онам расмини. Рангли дуррача, Ҳамда аксини.

Яшил либоси, Рангин дурраси. Қоғозга тушар, Ҳамма-ҳаммаси.

Қўлида эса, Сув тўла челақ. Ҳамма-ҳаммасин Чизишим керақ.

Сочлари узун, Кўзлари қийиқ. Қоғозга тушар, Ҳар битта чизиқ.

Мен-ку, чизаман, Чирой, сеҳрини. Қандай чизайин, Онам меҳрини?!

Морис Карем (Бельгия)

ҚУВОНЧ

Қувонч ўтар кўчадан, Ҳамма боқар дарчадан. Қувонч тугиб фалакни, Кўтарди камалакни.

Бўрини қувди қуён, Арча шохда маржон. Ҳей, ҳаммани уйготинг, Қувонч таъминни тинг.

Шодон барча-барчалар, Нурга тўли дарчалар.

МАНЗАРА

Оқшом озроқ адашди, Кўкни шафақ безади. Болакайлар мўралар, Қора шарпа кезади.

Заррин қушлар эгилди, Дарахлар шовуллайди. Қирмиз олмалар — гулхан, Шафақлар ловуллайди.

Ҳориган оқшом шошиб, Дарёга эниб борар. Шамол қир-адир ошиб, Қайгадир елиб борар.

Робер Деснос (Франция)

ЧИГИРТКА

Чигирткадан сўрадим: — Сенда тиним борми ҳеч? Мудом сакраб юрасан, Майсазорда эрта-кеч?

Чигиртка деди: — Билсанг, Сакрашда бордир унум. Қанчалик кўп сакрасам, Шунча тез ўтар куним!

Фам Хо (Вьетнам)

НОДОН ТОЙЧАЛАР

Борарди тош кўчада Ота от мамнуи, Янги тақа туёқдан Сочарди учкун. Буни кўриб тойчалар Кўтарди қий-чув: — Туёгингиз ёнмоқда, Келтирилинг сув!

ЁМҒИР ЁҒАР

Будут ўшар мушукка, Думи чўзилган тикка. Будут — узун соқолли, Будут — айғирдай ёлли.

Будут — улкан майкўнғиз, Улар сонн икки юз.

Будутларга осмон тор, Ҳеч қаерга сиғмайди. Жанжаллашади аввал, Кейин бирга йиғлайди.

Пастда дейишар, ахир: — Қочиб қол, ёғар ёмғир!

Эдит Маркуш (Венгрия)

ҚАРҒАВОЙ ЧҮМИЛГАНДА

Қарғавой чўмилтирди Митти қарғаболани. Кўзига совун кирди, Бошлаворди нолани.

Шунча ювди, кетмади, Полапоннинг қораси. Асли қора эди-да, Қарғавойнинг боласи!

Китахара Хакусю (Япония)

ҚИРМИЗИ ҚУШЧА

— Қушча, нима гап ўзи, Нега рангинг қирмизи? — Қизил мевалар едим.

— Қушча, қушча, айт, ўртоқ, Нега бунча рангинг оқ? — Тутхўрлик қилган эдим.

— Қушча, патларинг мовий, Нега рангинг самовий? — Осмонни чўқиб эдим!

ТУЯ

Томоғи қуя-қуя, Буфетга кирди Туя. — Менга сув бўлса дедим, Шунинг учун келувдим...

Сотувчи сакраб турди, Туя томон югурди: — Сизга газланган сувми Ёки музланган сувми?

— Манзилим сахро азал, Менга оддий сув афзал! Сотувчи деди: Шошма, Шарбат берайми, ошна?

— Таклифлар яхшику-я, Дея, тин олди Туя. — Ўн икки йил циркдаман, Яширмайман, эркаман.

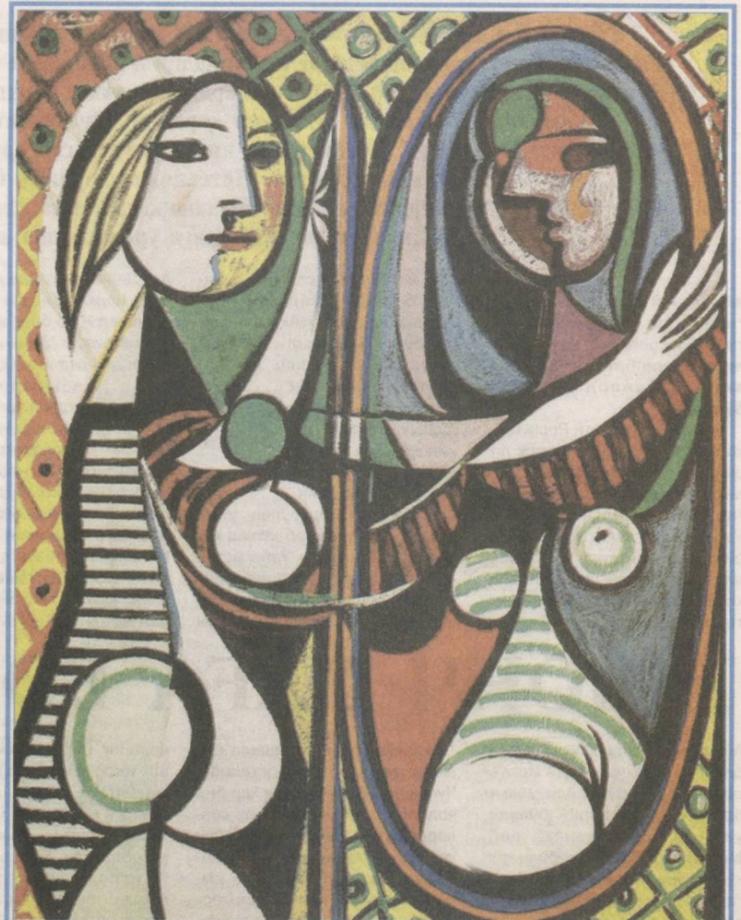
Чакки эмас ин жойим, Довим олчидир доим. Ерга қипиқ тўшалар, Жонга ором ўшалар.

Чироқлар чарақлайди, Улкан шифт ярақлайди. Чин сўзим, хўп яйрайман, Яна сахродайман. Сахрода сувсиз қийин, Ҳалокат бўлар, Тайин.

Эзилиб жигар-бағир, Сотувчи дер: — Иш оғир! Рухсат этинг, ҳозироқ, Сизга берай ёғ-қаймоқ!

Туя бу гал ютинди, Сотувчидан ўтинди: — Барини кўтиуринг, Менга ошна, сув беринг!

Рус тилидан Нуруллоҳ ОСТОН таржималари



Пабло ПИКАССО. «КЎЗГУГА ҚАРАЁТГАН ГЎЗАЛ»

ҲАЙРАТ ДУНЁСИДА

Бошланиши биринчи саҳифада.

Бу муборак туйғулар тажассумини мен Сарюсийеда бир қизалоқ тимсолида кўрдим. Қорачадан келган, истараси иссиқ. Бир боққанда кўнгилдан: “Қанийди, менинг ҳам шундай қизим бўлса”, деган ният кечади. Сўхбатлашсангиз меҳрингиз ийиб, беихтиёр бошини силагингиз қелади. Унинг ғазал ўқишини эшитиб сел бўласиз. Гўё дунё мўъжизаси кўз олдингизда қад ростлаётгандек севинасиз. Қизалоқнинг исми-фамилияси Феруза Абдуллаева. У тумандаги 12-умумтаълим мактабининг 2“А” синфи ўқувчиси.

Тушда еткандек эрурман сарви ҳуризодами, Кўр, ёмон толейки, ул ҳам яхши келмас ёдима... Қўлларини юзи томон кўтарган, кўзлари хиёл юмилган, садафдек тишлари ярақираб, қизча ғазал ўқимокда. Ҳар бир сўз маржон тишлари орасидан ситилиб чиқади. Ғазалхонликдан сўнг Феруза билан сўхбатлашдим. — Катта бўлсан, шоира бўламан. Ҳозир ҳазрат Навоийдан элликта ғазал ёд биламан, Заҳириддин Мухаммад Бобурдан рубоийлар ёдлаганман. Биламан, элликта кам, лекин келаси йил 9 февралгача яна юзта ғазал ёдлайман. Ишонинг, агар кейинги йил ҳам мактабимизга келсангиз, эшитиб кўрасиз. Алдамайман, — дейди Феруза киприклари пирпираб. Ёш бола алдайди? Алдаши мумкин-

ми? Юзида фаришталар нафаси уфуриб турган бу қизанинг сўзларига ишонмай бўладими? Сенга ишонаман Феруза. Юзта нима бўпти, агар сен чин дилдан истасанг ундан ҳам кўпроқ ғазал, рубоий ёдласанг.

— Ферузанинг иштиёқини, хотирасининг кучлигини кўриб ростдан ҳайратланаман, — дейди синф раҳбари Латофат Исмаилова. — Синфимизда Ферузага ўшаган ўғил-қизлар кўп. Уларнинг барчаси иқтидорли, тиришқоқ, зукко ва энг муҳими қизиқувчан болалар. Улар менинг жону дилим. Боғбон кўчатидан беш йилда мева олса, биз — устозлар узоқ йиллар кутамиз. Гап кутишда ҳам эмас, муҳими шогирдларим халқнинг қорига яраса, миллат юкини елкага оладиган инсонлар бўлишса — менинг шарафим ҳам, бахтим ҳам шу.

Феруза наинки мумтоз шоирлар ижодидан, замондош ижодкорлардан ҳам кўп ва хўп шеър билар экан. Абдулла Ориповдан тортиб, Шодмонқул Саломгача. Унг қўлини кўксига босиб, шариллатиб ифодали ўқийди. Беихтиёр сиз ҳам унга қўшилиасиз. Бир зум бўлса-да, унинг сирли ва бетакрор оламида бўласиз: болаликнинг порлоқ, беғубор, нурга тўла дунёси.

Ҳайрат ва ҳавас билан порлаган бола нигоҳи орзу-умидларнинг ёруғ йўлини кўзлаётир. Бу йўл уларга бахт, омад ва юртинг асл фарзандлари бўлишдек шараф келтиришини чин дилдан истаб қоламиз.

Санжар ТУРСУНОВ

ФРАНЦУЗ ҚАЛБИГА ЙЎЛ ТОПГАН ШОИР



Ўзбекистон Миллий университети хорижий филология факултетининг иқтидорли талабалари томонидан Ўзбекистон халқ шоири Мухаммад Юсуф шеърлари инглиз ва француз тилларига таржима қилинди. Инглиз тилидаги шеърлар тўплами Американинг Жасмания штатида нашр этилиб, инглиззабон китобхонларга тўхфа этилди. Шунингдек, француз филологияси кафедрасининг “Ёш таржимон” тўрагаи аъзолари томонидан тайёрланган шеърлар тўплами ҳам “Француз қалбига йўл топган Юсуф” номи билан чоп этилди. Китоб француз филологияси кафедрасида волонтер-ўқитувчи сифатида фаолият олиб бораётган Франциянинг Пуатье университети ўқитувчиси Матилд Давид Болье тахрири остида нашрга тайёрланди.

Ўзбекистон Миллий университети ва Ёзувчилар уюшмаси ҳамкорлигида келгусида ҳам шундай таржималарни амалга ошириш режалари белгилаб олинди.

Раҳима ШИРИНОВА, ЎЗМУ доценти, филология фанлари номзоди

ЭЪЛОН

Ўзбекистон давлат санъат ва маданият институти жамоаси 2015 йил 1 июн куни соат 10:00 бўлиб ўтадиган “Очиқ эшиклар куни”га ҳамда 1 — 13 июн кунлари ўтказиладиган “Талаба ёшлар ижодиёти” фестивалига касб-хунар коллежлари, академик лицейларнинг битирувчилари ва уларнинг ота-оналари ҳамда барча қизиқувчиларни таклиф этади.

Мазкур тадбирда институтда ўқишни истовчи йигит-қизлар таълим муассасаси профессор-ўқитувчилари, ўқув лабораториялари, амалий дарс машғулоти, ўқув театр фаолияти билан танишадилар.

Тадбирлар институт ўқув биносида бўлиб ўтади.

Манзил: Тошкент шаҳар, М.Улуғбек тумани, Яланғоч даҳаси, 127-“а” уй. Телефонлар: 230-28-02, Факс: 230-28-15.

ФАХРИЙЛАР ЭЪЗОДА

Ғафур Ғулум номидаги маданият ва истироҳат боғида “Фахрийлар хониши” деб номланган адабий-музика ўрашув бўлиб ўтди. Учрашувда Тошкент маданият коллежи ўқитувчилари — Ўзбекистон Республикасида хизмат кўрсатган маданият ходими Дехқонбой Ҳусанов, Ўзбекистон Республикасида хизмат кўрсатган артистлар Гулшод Отабоева, Ҳадя Юсупова ва устоз хонанда Ғанижон Ваҳобов иштирок этдилар. Маданият коллежи кафедра мудири Абдуқоҳҳор Жалилов, Ўзбекистон Республикасида хизмат кўрсатган маданият ходими Уткир Тоҳиров, шоир Нуриддин Аминов, Муҳимий номидаги ўзбек давлат музика театри актрисаси Меҳрибону Имонбердиева устоз санъаткорларнинг ижодий фаолияти ҳақида сўзладилар.

Тадбирда устоз санъаткорларнинг Ўзбекистон радиосининг “Олтин фонди”да сақланаётган кўшиқлари тинланди. Уларнинг шогирдлари Дибёра Мамазиева, Нигора Носирова, Хурсанд Шукруллаевлар иштирокида концерт намойиш этилди.

Шаҳзод АСАТУЛЛАЕВ

Консерватория катта ўқитувчиси Илёс Қувватов ва унинг шогирди, республика ва халқаро танловлар ғолиби Ихтиёр Абдунабиев саз-харакати билан Кексаларни эъозлаш йилига бағишлаб “Устоз-шогирд” концерт дастури намойиш этилди.

Концертда таникли ўзбек бастакорлари билан бирга, жаҳон композиторларининг асарлари ҳам янгради. Айниқса, “Ниҳол” мукофоти совриндори Сайёраи Жаҳон ижросидаги “Оқ лолалар”, “Сен бўлмасанг ёнимда”, “Болалигим, сени соғиндим” кўшиқлари, Чайковскийнинг “Русча рақс”и ва бошқа куй-кўшиқлар йиғилганларга манзур бўлди.

Азиза РАҲИМОВА

Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси, «Ижод» жамоат фонди уюшма аъзоси Темур Убайдуллога ўғли

ТОҲИРЖОНнинг

бевақт вафоти муносабати билан чуқур ҳамдардлик билдиради.

МУАССИС: ЎЗБЕКISTON ЁЗУВЧИЛАР УЮШМАСИ



ҲОМИЙ: “МАТБУОТ ТАРҚАТУВЧИ” АКЦИЈАДОРЛИК КОМПАНИЈАСИ

O'zbekiston adabiyoti va san'ati

Манзил: Тошкент — 100083, Матбуотчилар кўчаси, 32 Қабулхона — 233-52-91 Электрон манзил: info@uzas.uz, uzas@mcs.uz

Танқид ва адабиётшунослик бўлими: 233-58-86 Санъат бўлими: 233-56-40 Ижтимоий ҳаёт бўлими: 233-57-42 Назм ва наср бўлими: 233-58-60

Бош муҳаррир Сирожиддин САЙИД



Тахриратга келган қўғазмалар таҳлил этилмайди ва муаллифларга қайтарилмайди. Муаллифлар фикри тахрират нуктаи назаридан фарқлашиши мумкин.

Масъул котиб — Асрор СУЛАЙМОНОВ Набатчи муҳаррир — Азиз ИМОМОВ Саҳифаловчи — Зафар РЎЗИЕВ

«Шарқ» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси босмаҳонаси. Босмаҳона манзили: Буюк Турон кўчаси, 41-уй Босишга топшириш вақти — 20.00. Босишга топширилиши — 20.36

Газета Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигида 26.11.2014 йил 0283-рақам билан рўйхатга олинган. Адади — 6112 Буюртма Г — 557. Ҳажми — 3 босма табоқ А-2. Нашр курсаткичи — 222. Ташкилотлар учун — 223. 1 2 3 5 6

ЖўМА КУНАЛАРИ ЧИҚАДИ.



СОТУВДА НАРХИ ЭРКИН.

ISSN 2181-614X

